

Publicerad 2011-02-18 19:28 av Ninananonia

att jag var en själ...

När jag insåg

Ja, jag minns en gång när jag var liten.

Jag var 4 år.

Jag cyklade omkring med mina kompisar ute på gatan.

Ja, jag skulle lära mig att cykla.

Min syster sprang bakom mig och höll i cykeln,

medan jag trampade på.

Hon släppte taget.

Jag vinglade till och slog i marken.

Barnen gick in till mamma och pappa

och sa att jag låg och sov därute på gatan.

Jag var medvetslös.

Jag hade fått hjärnskakning och blev skjutsad till lasarettet.

Jag minns att jag såg mig själv uppifrån.

Jag svävade i luften.

Jag kunde betrakta mig själv från ovan.

Ja, jag såg att jag låg och sov där nere, på en säng med en gul filt.

Det glömmer jag aldrig.

Det var häftigt att se sig själv uppifrån.

Ja, det var mitt första minne jag har av,

att jag kände, att jag var något mer, än bara jag.

Jag insåg att jag var en själ.

Jag, jag bara var.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ninananonia med Poeter.se id #35453 innehar upphovsrätten